

1940-tal. Wilhelm fick tillbringa sommartid i späd ålder boende i flygeln på Mackmyra. Framför flygelbyggnaden blev Wilhelm (? 1946 ?) stungen i armen av en geting och skrek av smärta. Föräldrarna har berättat att de omedelbart sökte mildra smärtan genom att badda getingsticket med Salubrin. Wilhelms enda minne som sitter kvar från späd ålder: Jag har sedan denna händelse alltid förknippat lukten av ättika (Salubrin) med otrevlig upplevelse!

1950-tal. Wilhelm minns: Vid besök på Mackmyra i tidig skolålder fick jag inta frukost i dåvarande serveringsrummet (mellan matsal och kök). Jag fick då stifta första bekantskap med något för mig så okänt som Müsli! Kusin Olof demonstrerade vältaligt förträffligheten i detta som tillhandahölls i en plåtburk märkt "Eterna".

I skolhäfte märkt "**Uppsatser, Klass IV, vårterminen 1956**" har jag en uppsats skriven efter besök på Mackmyra. Här följer AVSKRIFT: Slädpartiet. I vintras var vår familj ett par dagar hos min faster och farbror, som bor strax utanför Gävle. På morgonen den andra dagen sade farbror Carl, att vi skulle åka släde. Farbror Carl, kusin Tage, min bror Mikael, pappa och jag gick ned till vagnslidret och tog ut de tre bästa slädarna. Så tog vi ut hästarna Brio Sport, Brunte och Herta. Farbror Carl skulle köra Brunte, pappa Herta och Tage fick köra Brio Sport. När alla passagerarna fått fällar och filter om sig startade vi. Där vi startade var en snövall, så Tages släde höll på att välta. Mamma och jag var med i den släden och mamma blev rädd, men jag hängde mig åt ena sidan av släden så att den återkom "på rätt köl". När vi åkt ett långt stycke skulle vi vända. Men den vägen som vi då var på, var inte bredare än att slädarna lagom kom fram åt ett håll. Därför fick alla stiga av och farbror Carl körde först sin släde i en runda vid sidan av vägen och sedan pappas släde. Men Tage frågade om han fick vända sin släde själv. "Nja", blev svaret och han körde då. Men Brio Sport är en gammal häst och därmed något svagare än de andra hästarna, så han klarade sig inte genom den djupa snön utan ramlade. Farbror Carl stödde upp hästens huvud, och den försökte ett par gånger att resa sig men utan resultat. Så hittade någon på att ta loss skacklarna från hästen, men det kunde ju inte gå eftersom Brio låg över den ena. Till råga på allt stod en liten spetsig stubbe just på den plats där Brio låg. Då kom jag på idén att ta loss skacklarna från släden. Detta lyckades och Brio kunde nu med stor möda resa sig. Vi var alla mycket glada över att han inte hade skadat sig. Hemfärden gick bra, och hemma i stallet fick Brio en extra ryktning. Faster och farbror bjöd oss på varm glögg, fast vi barn fick varm saft.

["BRA!" skrev magister Söderquist.]

1956

Wilhelm – Mackmyra-minne från **omkring 1960(?)**:

Pappa Wille med familj var på besök på Mackmyra samtidigt med farbror Axel och faster Gertrud. Bilarna var parkerade på gården framför herrgårdsbyggnaden. Vid avfärd från Mackmyra väljer Axel att styra sin Mercedes mellan två av träden som står utefter utfartskanten. Detta hade varit en bra åtgärd om han valt de två träden i mitten ty mellan dem finns utfarten. Axels val av träd var ett steg åt höger och där är en stensättning med minst 50 cm stup. Mercedesen blev fast och hängde med framhjulen en bit över marken och bakpartiet fortfarande på gården. Gertrud verkade tämligen uppbragd över det inträffade. Farbror Carl fick ordna undsättning för att få loss bilen med hjälp av traktor.

Efter denna händelse försågs stupkanten med järnstaket.

Wilhelm – Mackmyra-minne från **omkring 1960(?)**:

Vid Mackmyra herrgårds brygga fanns en kräfttina (en trälåda) nedsänkt i ån. Ovansidan hade ett rejält trälock, låst med hänglås. I kräfttinan förvarades ett stort antal levande kräftor. Kusin Olof hade slagit i 2 spikar i lådans överdel så att hänglåset vilade på de båda spikhuvudena. Vardera spiken var elektriskt förbunden via en svagströmsledning som gick in i herrgården. Där hade Olof kopplat en larm-anordning som gav larmsignal om hänglåset lyftes från spikarna.

Kusin Olof har berättat: Handlingsplanen var att vid larm nattetid som väckte de sovande skulle farbror Carl och kusin Olof ta med var sitt gevär och gå ut ur herrgårdsbyggnadens huvudentré åt var sitt håll för att runda byggnaden och åter träffas vid bryggan för att utröna vem som rört låset på kräfttinan. Larmsignalen utlöstes en natt och väckte de sovande som då handlade helt enligt handlingsplanen. Ingen utomstående fanns att finna. Låset låg till synes orört på sina spikar. Olof's analys var att fukten vid bryggan fått spik och lås att börja rosta så att elektriska kontakten mellan lås och spik blivit så dålig att ett falskt larm hade utlösts. Det ovannämnda fascinerade mig!

/Wilhelm